

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 1052/2008

af 22. oktober 2008

om ændring af forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) om anvendelse af mindstereserver
(ECB/2008/10)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«), særlig artikel 19.1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2531/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks anvendelse af mindstereserver ⁽¹⁾,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2532/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks beføjelser til at pålægge sanktioner ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 19.1 i ESCB statuten kan Styrelsesrådet for den Europæiske Centralbank (ECB) udfærdige regler om beregning og fastsættelse af de krævede mindstereserver.
- (2) Artikel 2 i forordning (EF) nr. 2531/98 bestemmer, at ECB på et ikke-diskriminerende grundlag kan fritage institutioner fra mindstereservekrav i overensstemmelse med kriterier fastlagt af ECB.
- (3) ECB anser det for nødvendigt at sætte strengere kriterier for at give dispensation fra reservekravene samt desuden at fastsætte et nyt kriterium vedrørende mulighed for at give fritagelse til institutioner, som er underlagt foranstaltninger fra Fællesskabets eller en medlemsstats side, som indebærer en indefrysning af midler eller begrænsning i anvendelsen af instituttets midler, eller som på anden måde er omfattet af en beslutning i ECB's Styrelsesråd, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.
- (4) Set i lyset af hidtidige erfaringer er det også nødvendigt at ændre Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ⁽³⁾ for at gøre definitionen af elementerne i reservegrundlaget mere detaljeret, som er udgangspunktet for beregning af mindstereserver og bestemmelserne om fritagelser fra kravene om særskilt indberetning for institutioner, som holder mindstereserver gennem en formidler.

- (5) Forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) bør desuden give mulighed for fastsættelse af generelle kriterier en overgangs reservekravsperiode for så vidt angår institutioner, der bliver undergivet ECB's reservekrav som følge af indførelse af euroen i den medlemsstat, hvor de er beliggende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) ændres således:

- 1) Artikel 2, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Uden at være forpligtet til at indgive anmodning herom er et institut fritaget for reservekrav fra begyndelsen af den reservekravsperiode, inden for hvilken dens tilladelse er inddraget eller bortfaldet, eller inden for hvilken der af en retlig myndighed eller anden kompetent myndighed i en deltagende medlemsstat træffes afgørelse om at indlede afviklingsprocedure vedrørende instituttet.

ECB kan på et ikke-diskriminerende grundlag fritage følgende institutioner fra reservekravene:

- a) institutioner, som er omfattet af omstrukturingsforanstaltninger
- b) institutioner, som er underlagt indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger fra Fællesskabets eller en medlemsstats side i henhold til traktatens artikel 60, stk. 2, som indebærer begrænsning i anvendelsen deres midler, eller som er omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter
- c) institutioner, for hvilke det gælder, at formålet med ECB's reservekravssystem ikke kan opfyldes ved at pålægge dem reservekrav. Når ECB træffer beslutning om en sådan fritagelse, sker det under hensyntagen til mindst et af følgende kriterier:

- i) instituttet er alene godkendt til at varetage særlige funktioner

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 4.

⁽³⁾ EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

ii) instituttet har ikke tilladelse til at drive aktiv bankvirksomhed i konkurrence med andre kreditinstitutter

iii) instituttet er retligt forpligtet til at have alle sine indskud øremærket udelukkende til regional og/eller international udviklingsstøtte.

3. ECB offentliggør en liste over institutter, som er underlagt reservekrav. ECB offentliggør ligeledes en liste over institutter, som er fritaget for reservekravene af andre årsager, end:

a) omstruktureringsforanstaltninger

b) indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger fra Fællesskabets eller en medlemsstats side i henhold til traktatens artikel 60, stk. 2, som indebærer begrænsning i anvendelsen deres midler, eller som er omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.

Institutter kan ved hjælp af disse lister fastslå, om deres gældsforpligtelser vedrører andre institutter, som selv er underlagt reservekrav. Disse lister er ikke afgørende for, hvorvidt et institut er underlagt reservekrav i henhold til artikel 2.«

2) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Følgende passiver er fritaget fra reservegrundlaget:

a) passiver vedrørende et andet institut, som ikke er opført på listen som værende fritaget fra ECB's reservekravssystem i henhold til artikel 2, stk. 3

b) passiver i forhold til ECB eller til en NCB.

Ved anvendelsen af denne bestemmelse skal instituttet over for den pågældende deltagende NCB dokumentere den faktiske størrelse af sine passiver over for andre institutter, som ikke er opført som værende fritaget for ECB's reservekrav, og passiver i forhold til ECB eller en deltagende NCB, som betingelse for at de kan udelades af reservekravgrundlaget. Hvis instituttet ikke kan føre dokumentation for udstedte gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på op til to år, kan den foretage et standardfradrag i reservekravgrundlaget på den udestående del af dets gældsinstrumenter, som er udstedt med en aftalt løbetid på til og med to år. ECB offentliggør størrelsen af dette standardfradrag på samme måde, som den offentliggør den i artikel 2, stk. 3, omhandlede liste.«

3) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. For følgende passivkategorier (som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)) gælder en reservekoefficient på 0 %:

a) indlån med en aftalt løbetid på over to år

b) indlån med et opsigelsesvarsel på over to år

c) genkøbsforretninger

d) gældsinstrumenter med en aftalt løbetid på over to år.«

4) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Reservebeholdninger på et konsolideret grundlag

Institutter, som har tilladelse til at indberette statistiske data vedrørende deres konsoliderede reservegrundlag som en gruppe (som defineret i bestemmelserne om ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13)), skal holde mindstereserver gennem en af gruppens institutter, der fungerer som formidler udelukkende for disse institutter og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 10. Når et institut har fået ECB's tilladelse til at foretage statistisk indberetning vedrørende det konsoliderede reservegrundlag for institutterne i gruppen, er det institut, der optræder som formidler vedrørende reservegrundlaget, automatisk fritaget fra bestemmelserne i artikel 10, stk. 6, og det er kun gruppen som helhed, der er berettiget til det i artikel 5, stk. 2, omhandlede fradrag.«

5) Som artikel 13a indsættes:

»Artikel 13a

Udvidelse af euroområdet

1. I de tilfælde, hvor en medlemsstat indfører euroen i overensstemmelse med traktaten, giver ECB's Styrelsesråd ECB's Direktion bemyndigelse til at træffe beslutning under hensyntagen til Markedsoperationskomiteens synspunkter om følgende:

a) datoerne for overgangsperiode med hensyn til reservekrav for så vidt angår anvendelse af reservekrav på institutter, som er beliggende i den pågældende medlemsstat, idet den første dato er datoen for indførelse af euroen i nævnte medlemsstat

- b) opgørelsesmåden for reservegrundlaget til brug for fastsættelse af niveauet for mindstereserver, som de institutter, der er beliggende i den medlemsstat, der indfører euroen, skal holde i overgangsperioden i forhold til ECB's rapporteringskrav for penge- og bankstatistik som fastlagt i forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/2001/13), og
- c) fristen for opgørelse og verifikation af mindstereserver for institutter beliggende i den medlemsstat, der indfører euroen og for deres nationale centralbank med hensyn til overgangsreserveperioden.

Direktionen offentliggør en erklæring om sin beslutning senest to måneder før datoen for indførelse af euroen i pågældende medlemsstat.

2. Styrelsesrådet bemyndiger desuden Direktionen til at tillade institutter i andre deltagende medlemsstater for de reservekravsperioder, der er sammenfaldende med og følger efter overgangsreservekravsperioden, i deres reservegrundlag at fratække passiver vedrørende institutter i den medlemsstat, der indfører euroen, selvom disse institutter ikke er anført på listen over institutter underlagt reservekrav i

artikel 2, stk. 3, I Direktionens beslutning i henhold til dette stykke kan endvidere nærmere angives, hvorledes sådanne fradrag skal foretages.

3. Såfremt Direktionen træffer beslutning i henhold til stk. 1 og 2, gives straks meddelelse herom til Styrelsesrådet, ligesom Direktionen handler i overensstemmelse med beslutninger vedtaget af Styrelsesrådet herom.»

Artikel 2

Afsluttende bestemmelse

Denne forordning træder i kraft på dagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 22. oktober 2008.

For ECB's Styrelsesråd
Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB